

102. Møde.

Fredag den 17. Juni Kl. 1¹/₂.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 659 af 22. December 1919 om Invalidforsørgelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1173).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Det Lovforslag, jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Ting, blev vedtaget i Folketinget den 3. Juni d. A. Det tilsigter en Nedsættelse af Satserne i Loven af 22. December 1919 vedrørende Invalidforsørgelse, en Nedsættelse i Overensstemmelse med Kronestigningen og det ændrede Prisniveau.

Ved Loven af 1919 sammenarbejdede man en hel Række Invalidelove, der gik helt tilbage til 1851. Jeg skal ikke gennemgaa alle disse Love, men blot med et Par Ord fremhæve, hvad der var det væsentlige ved Loven af 1919. Det væsentlige var efter min Mening for det første Bestemmelsen i Lovens § 1, hvorved man ændrede Invaliditetsbegrebet. I de ældre Love lagde man Vægten paa, om vedkommende var duelig til Krigstjeneste eller ikke; dette var det afgørende for, om han var Invalid eller ikke. Ved Loven af 1919 gik man helt bort herfra, idet man lagde Vægten alene paa vedkommendes Erhvervsøve. Den anden væsentlige Ændring ved Loven af 1919 angik Satserne, som blev meget stærkt forhøjet. Invaliderne blev delt i tre Grupper. Den første Gruppe, der omfattede Personer med en Invaliditet paa 90—100 pCt., det vil sige Invalidider, der praktisk talt er uden Erhvervsøve, fik deres Invaliditetsforsørgelse forhøjet fra 1 400 til 3 000 Kr. Den anden Gruppe, omfattende noget mindre svære Invaliditeter, fik en relativt endnu større Forhøjelse, nemlig fra 832 til indtil 2 400 Kr. Den tredje Gruppe, de mindste Grader, fik en Forhøjelse fra 540 Kr. til indtil 1 000 Kr. Indenfor anden og tredje Gruppe gennem-

førte man dernæst en yderligere Gradue- ring efter Invaliditetens Størrelse.

Da Pristallet nu ligger mere end 25 pCt. under Pristallet ved Lovens Ikrafttræden, gaar Lovforslaget ud paa at nedsætte Ydelserne med $\frac{1}{4}$, idet man herved bringer Loven i Overensstemmelse med de andre Nedsærings- og Besparelselove. Ifølge Lovforslaget vil for de nytilkommende Invalidider, nemlig de Invalidider, der bliver Invalidider efter Lovforslagets Op- højelse til Lov, Nedsættelsen ske straks. For de saakaldte etaarige Invalidider vil Nedsættelsen ske, efterhaanden som deres Invalidforsørgelse skal fornyes, altsaa i Løbet af det kommende Aar, efter at Lovforslaget er ophøjet til Lov. For de vedvarende Invalidider sker der ingen automa- tisk Nedsættelse, men det er Meningen, at alle Invalididerne skal gennemgaa og rubri- ceres om indenfor Grupperne: de, hvis In- validitet er tiltaget, vil blive flyttet op i en højere Invaliditetsklasse, og de, hvis Invaliditet er aftaget, vil blive flyttet ned i en lavere Klasse.

Statens Udgifter til Invalidforsør- gelse efter denne Lov er paa Finanslov- forslaget for 1927—28 ansat til 1,5 Mill. Kr. Naar Nedsættelsen er fuldt gennem- ført — hvad der dog for de vedvarende Invalididers Vedkommende vil vare en Række Aar —, vil Besparelsen udgøre 350 000 Kr.

Hermed skal jeg anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Stegger Nielsen: Som den højt- ærede Minister har gjort Rede for, er ogsaa dette Lovforslag et Led i den nuvæ- rende Regerings Besparelspolitik. Nu har den højtærede Minister gjort Rede for Lovforslagets Hensigter, og det skal jeg ikke komme stort ind paa. Jeg vil kun sige, at det er i og for sig et godt For- maal, Invalidforsørgelsesloven har, det nemlig at betrygge de Menneskers Kaar, der under Militærtjenesten har faaet deres Arbejdsevne mere eller mindre nedsat, og jeg finder ogsaa, at Krigsinvalidider i Forhold til, om jeg saa maa sige, de civile Inva- liden har et særligt Krav paa Bevaagenhed og Offervillie fra det offentlige Side. Men naar jeg har sagt dette, maa jeg samtidig slaa fast, at Ydelser, der er fastsat paa en helt anden økonomisk Baggrund end den nuværende, maa ændres i Overens- stemmelse med de forandrede økonomiske Forhold. Nu har den højtærede Minister gjort Rede for, at der ved Lovens sidste Revision i 1919 fandt en meget bety-